

se waese tüdruko lätte paljo kerjasa; et olle
minna innimeste käest kül tännini veel kerja-
nud; agga kui ehk lord ka peaks lätte tullema,
ei kerjaks minna siiski mitte nisugguse waese
käest, kui teie, armas iissand, olete. Sest
waene, wågga waene mees woite tödeste kül
olla, et waese tüdrukule, kes teld on orjanud,
ei jona teie toidust anda, sest et ta nüüd ei joua
ennam erjata. — Kaupmees pistis minnes-
ma, agga südda tunnistas ta wasto, ja Langen-
born pakkas rahvast, et piddid waese tü-
druko ta uusikusse kandma. Ei tunnud tem-
ma tüdruko, egga polnud temma fa ta suggus-
lane, agga mis siis sest. Langenborn armas-
tas Jeesust, ja et woind, kui agga waese waes-
vast kuulda sanud, ei milgi visil, omma ar-
mastust Jeesusele selgeminne ülesnäidata, kui
et tüdruko läks korristama. Agga mis veel
ennam? Temma tubba ohi kitsas. Kambriis
maggasid ta türed, agga toas mees isse om-
ma naesega. Polnud haigel siis maggamisse
osset seel. Agga kohhe pandi sedda keigepar-

tenia wodi sisse, issa ja emma heitsid kambre
ja türed teggid eynestele õlgede pedde tappa
asset, kus haige olli, et kohhe woisisid tedda
aidata, kui tarvis. — Agga waese wallo
läks ikka sedda fibbedamaks, sedda ennam
temma se walle tohre rohud prufis. Ag-
ga sellegi polest piddi abbi leidma.

Langenborn olli ühhest moislakkust ja wag-
gast tohtrist kuulda sanud. Selle juure tem-
ma läks. Said pea tutwals teine teisega, ja
tohter wöttis Jummal aärast hoelt kanda
se waese haige eest, ja Jummal andis temma
rohtodele sedda wågge, et tüdruk näddalaga
jubba terweks sai. Tohter sai nüüd Langen-
borniga veel sedda tutwamaks ja näggi pea
ärra et olli õige mees ja Jummal aaps.
Said siis teine teisega digeks süddame: föbraks
ja tullid tiheti teine teisele Jummal sannaga
ennast maenitsema ja tröbotima.

* * *

Armas Jeesus! nenda on sul iggas paikas
hinged, kes armastuses on So sarnased.